

Tydzień z Maryją

Nr 23/2018 (25)

X Niedziela Zwykła
10 czerwca 2018

Słowa Ewangelii według świętego Marka (Mk 3,20-35)

Jezus przyszedł z uczniami swoimi do domu, a tłum znów się zbierał, tak że nawet posilić się nie mogli. Gdy to posłyszeli Jego bliscy, wybrali się, żeby Go powstrzymać. Mówiono bowiem: „Odszedł od zmysłów”. Natomiast uczeni w Piśmie, którzy przyszli z Jerozolimy, mówili: „Ma Belzebuba i przez władcę złych duchów wyrzuca złe duchy”. Wtedy przywołał ich do siebie i mówił im w przypowieściach: «Jak może szatan wyrzucać szatana? Jeśli jakieś królestwo wewnętrznie jest skłócone, takie królestwo nie może się ostać. I jeśli dom wewnętrznie jest skłócony, to taki dom nie będzie mógł się ostać. Jeśli więc szatan powstał przeciw sobie i wewnętrznie jest skłócony, to nie może się ostać, lecz koniec z nim. Nie, nikt nie może wejść do domu mocarza i sprzęt mu zagrabić, jeśli mocarza wpierv nie zwiąże i wtedy dom jego ograbi. Zaprawdę powiadam wam: wszystkie grzechy bluźnierstwa, których by się ludzie dopuścili, będą im odpuszczone. Kto by jednak zbluźnił przeciw Duchowi Świętemu, nigdy nie otrzyma odpuszczenia, lecz winien jest grzechu wiecznego». Mówili bowiem: „Ma ducha nieczystego”. Tymczasem nadeszła Jego Matka i bracia i stojąc na dworze, posłali po Niego, aby Go przywołać. Właśnie tłum ludzi siedział wokół Niego, gdy Mu powiedzieli: „Oto Twoja Matka i bracia na dworze pytają się o Ciebie”. Odpowiedział im: „Któż jest moją matką i którzy są braćmi?” I spoglądając na siedzących wokoło Niego rzekł: „Oto moja matka i moi bracia. Bo kto pełni wolę Bożą, ten Mi jest bratem, siostrą i matką”.

Skłócona wspólnota nie przetrwa. Czy tam, gdzie trafiasz - w rodzinie, w szkole, w pracy - budujesz jedność czy podziały? W sytuacji konfliktowej dążysz do zwycięstwa czy porozumienia? Zakładasz, że znasz intencje drugiej strony czy chcesz poznać jej punkt widzenia i uczucia? Potrafisz odłożyć na bok swoje ego i przyznać, że gdzieś popełniłeś błąd?

Jednym przechodzi to łatwo, inni muszą się uczyć.

Objawienia Najświętszej Maryi Panny w Fatimie - część 2

13 czerwca 1917 r. miało miejsce kolejne objawienie. Tym razem dzieciom towarzyszyli zaciekawieni dorośli. Łucja pierwsza zobaczyła Panią i wskazała ją Hiacyncie. Natomiast dorośli stwierdzili, że pomimo bezchmurnego nieba słońce zaczyna gasnąć, zaś korona drzewa ugina się.

Świetlista postać poprosiła dzieci, żeby przyszły w to samo miejsce za miesiąc i żeby codziennie odmawiały po pięć dziesiątek Różańca. Matka Boża powiedziała Łucji, że jej kuzyni wkrótce trafią do nieba, jednak ona sama będzie musiała jeszcze poczekać, ponieważ ma do wykonania zadanie – upowszechnienie kultu Niepokalanego Serca Matki Bożej. Tym razem, kiedy piękna Pani odchodziła, dzieci ujrzaly Niepokalane Serce w koronie z cierni.

Matka Łucji Maria Rosa nadal odnosiła się do niej nieprzychylnie. Następnego dnia zaprowadziła ją do proboszcza. Ojciec Ferreira ostrzegł dziewczynkę, że wizje może jej zsyłać diabeł, czym bardzo przestraszył dziecko.

Źródło: <http://www.kultmaryjny.pl/>

13 czerwca - wspomnienie św. Antoniego z Padwy

Urodził się w Lizbonie w 1195 r. Jako młodzieńki chłopak wstąpił do Zakonu Kanoników Regularnych św. Augustyna. Pilnie studiował dzieła Ojców Kościoła. Wszystko zmieniło się, gdy poznał pięciu braci mniejszych. Szli do Maroka, by... głosić Ewangelię muzułmanom. Zdumiewał go cel podróży jak również to, że nie mieli przy sobie ani grosza. Ich prosty, pogodny styl życia zrobił na nim ogromne wrażenie. Gdy owi bracia zginęli śmiercią męczeńską, porwany ich przykładem Antoni wstąpił do Zakonu Braci Mniejszych. Rozpoczął studiowanie myśli Franciszka z Asyżu. Jego płomienne kazania porwały tłumy. Musiał głosić kazania na placach, bo żaden kościół nie mógł pomieścić słuchaczy. Pracował w Lombardii, wykładał na uniwersytetach w Montpellier i Tuluzie. Zmarł 13 czerwca 1231 r. w Padwie. Już rok później został ogłoszony świętym. To był najszybszy proces kanonizacyjny w historii Kościoła! Nic dziwnego, skoro komisja papieska stwierdziła w tym czasie pięć uzdrowień z paraliżu, siedem przypadków przywrócenia niewidomym wzroku, trzy głuchym słuchu, dwa niemym mowy i dwa wskrzeszenia umarłych. Gdy po 30 latach otwarto trumnę Świętego, okazało się, że ciało uległo całkowitemu rozkładowi, ale język i struny głosowe ocalały.

Źródło: <https://kosciol.wiara.pl>

Tradycja święcenia wianków

W dawnej tradycji polskiej czwartek kończący oktawę Bożego Ciała był dniem święcenia wianków. Jest to zwyczaj wywodzący się z tradycji ludowej, dlatego też w skład wianków wchodziły głównie zioła o znaczeniu leczniczym oraz gałązki drzew chroniących od piorunów.

Wianki składały się przede wszystkim z: fioletoworóżowej macierzanki, lilowego tymianku, żółtego rozchodnika, białoczerwonej stokrotki, białego rozmarynu. W ludowej tradycji kwiaty te związane były z najważniejszymi chwilami w życiu człowieka – narodzinami, ślubem i śmiercią. Wianuszkami macierzanki dekorowano w czasie chrztu becik. Rozmaryn był symbolem miłości, wierności i nieśmiertelności, stąd towarzyszył pannom młodym. Z kolei młode dziewczyny wiąły wianki z drobnych liliowych, różowych i białych kwiatów, a następnie zakładały je na przegub lewej ręki swojego ukochanego, jako zaręczynową bransoletę.

Poświęcone wianki, związywano czerwoną wstążką i wieszano przez oktawę w kościele, aby nabrały cudownej mocy. Po ośmiu dniach każdy zabierał swój wianek do domu, gdzie należało go przechować przez cały rok, a następnie spalić (nie wyrzucić!). Wianki miały chronić domowników od chorób, ale także zapobiegać burzom, piorunom, gradom i innym nieszczęściom.

Pieśni eucharystyczne

Pieśni eucharystyczne pomagają nam zgłębiać wielką tajemnicę naszej wiary. Chrystus, którego przyjmujemy pod postacią chleba i wina, przemienia nas mocą swojego Ducha. Oddając Bogu chwałę dziękujemy za otrzymane łaski. A zjednoczenie z Chrystusem, który oddał swe życie dla naszego zbawienia pobudza nas do miłości braterskiej. Polskie pieśni eucharystyczne są uwielbieniem Boga i wyznaniem wiary w prawdziwą obecność Chrystusa.

Pieśń *Panie dobry jak chleb* powstała w roku 1987. Jej autorem jest biskup Józef Zawitkowski, melodię zaś skomponował ksiądz Wiesław Kądziała. Została ona napisana na zbliżający się wówczas II Krajowy Kongres Eucharystyczny, którego była oficjalnym hymnem. Od tamtego roku pieśń *Panie dobry jak chleb* śpiewana jest podczas uroczystości Pierwszej Komunii Świętej.

Źródło: www.polskatradycja.pl

Panie, dobry jak chleb, bądź uwielbiony od swego Kościoła, Bo Tyś do końca nas umiłował, do końca nas umiłował.

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek – 11.06.2018 – św. Barnaby, apostoła	
7:00	W intencji wszystkich Parafian
18:00	+ Bronisławę, Franciszka, Jana, Cecylię i Bogdana Górka
Wtorek – 12.06.2018 – błogosławionych męczenników Piotra Dańkowskiego i Towarzyszy	
18:00	+ Wacława Ciaranek
Środa – 13.06.2018 – św. Antoniego z Padwy, przebitera	
7:00	+ Eugeniusza Nogiec
20:00	W intencji Panu Bogu wiadomej O zdrowie i potrzebne łaski dla Haliny O błogosławieństwo Boże, potrzebne łaski, mądre wybory dla młodzieży naszej parafii, która w tym roku przyjęła sakrament bierzmowania i aby wiarę swą mężnie wyznawała, broniła i według niej żyła O miłość, jedność i błogosławieństwo Boże dla Beaty i Pawła w 11. rocznicę ślubu oraz synów Mikołaja i Piotra + Antoniego Pateckiego + Helenę Kowalską, Zenona Obrusik + Bolesława, Zofię i Emilię Cieślak, Jana i Stefanię Więckowskich, Mieczysława Kowackiego + Józefa Chamielec
Czwartek – 14.06.2018 – bł. Michała Kozala, biskupa i męczennika	
7:00	+ Ryszard Michulec
18:00	+ Helenę, Zygmunta i Juliana Krzyworzeka
Piątek – 15.06.2018	
18:00	+ Marię i Leopolda Koza, Kazimierza Wolskiego
Sobota – 16.06.2018	
18:00	+ Jana Górka, Wandę, Władysława i Tadeusza Góra
Niedziela – 17.06.2018 – św. Brata Alberta Chmielowskiego, zakonnika	
7:00	Przez Serce Matki Bożej o dar wiary, nadziei i miłości dla wszystkich Polaków przebywających na emigracji
9:00	+ Krystynę i Władysława Tochowicz
11:00	+ Lucynę Nazimek w 9. rocznicę śmierci
17:00	+ Grażynę Wywiał i Krystynę Pułka

Ksiądz Brunon Józef Boguszewski - wnioskodawca erygowania parafii w Michałowicach

Urodził się 14 III 1907 roku w Strzelcach Wielkich. Był absolwentem Seminarium Duchownego w Krakowie. Święcenia kapłańskie przyjął z rąk ks. kard. Adama Stefana Sapiehy 1 lutego 1931 roku. Przed wybuchem II wojny światowej był wikariuszem m. in. w Żywcu i Zakopanem. Od 1939 roku rezydował w Krakowie, najpierw w parafii św. Mikołaja, potem św. Józefa. Do parafii św. Mikołaja należał wówczas kościół Niepokalanego Poczęcia NMP przy szpitalu św. Łazarza. Ksiądz Boguszewski odpowiadał w pierwszych latach wojny za rejestrowanie urodzeń. Dzięki sprawowanej funkcji udało mu się uratować wiele żydowskich dzieci, wystawiając im fałszywe akty chrztu i metryki urodzenia. Na mocy konkordatu z 1925 roku parafie posiadały takie uprawnienia. **Za tę działalność ksiądz Boguszewski otrzymał w 1975 roku Medal Sprawiedliwy wśród Narodów Świata.**

Pod koniec wojny, w 1944 r. został administratorem parafii p.w. św. Jakuba Apostoła w Więclawicach Starych. Kilka lat później wikariusz z więclawickiej parafii – ksiądz Marian Pałęga zajął się organizowaniem parafii na terenie Michałowic. We wrześniu 1948 roku Kuria Metropolitarna w Krakowie wydała zgodę na poświęcenie przez księdza Boguszewskiego części działki ofiarowanej przez parafian, na której miał powstać cmentarz. Michałowice już od 1941 roku utrzymywały prowizoryczną kaplicę. Kapłan z Więclawic odprawiał tam mszę raz w miesiącu, a od 1944 roku w każdą niedzielę i święto. Mieszkańcy Michałowic w tamtym czasie stanowili 1/3 całej parafii więclawickiej i jej najbogatszą część. Jednak odkąd w lipcu 1948 roku zamieszkał w Michałowicach ks. Marian Pałęga i powstała kaplica (za pozwoleniem ks. kard. Adama Stefana Sapiehy), znaczna część parafian przestała chodzić do kościoła w Więclawicach. Wpływ na to miała również duża odległość i zły stan dróg, zwłaszcza jesienią i na wiosnę. 26 kwietnia 1949 roku ksiądz Brunon Boguszewski wyraził swoją aprobatę dla powstania parafii w Michałowicach.

Ksiądz Boguszewski w Więclawicach mieszkał do 1975 roku (od 1966 jako proboszcz). Kolejne lata to: p o b y t w K r a k o w i e , w Gaubitsch w Austrii, potem ponownie w Krakowie. Zmarł 23 X 1987 i został pochowany w rodzinnym grobowcu na cmentarzu Rakowickim.

Ks. Bruno Boguszewski, lata 30. XX wieku

Źródło: www.brzesko.ws

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE X Niedziela Zwykła – 10.06.2018

W czerwcu codziennie po Mszy św. wieczornej nabożeństwo do Serca Pana Jezusa.

W środę 13 czerwca o godz. 20:00 w naszym kościele Nabożeństwo Fatimskie.

Spotkanie Rady Parafialnej w niedzielę (10.06) o godz. 18:00.

Już po raz XXXVIII 6.08.2018 z Krakowa wyruszy do Matki Bożej Częstochowskiej Piesza Pielgrzymka Krakowska. Zapisy do 30 lipca w każdą środę (od godz. 19:00 do 20:00). Szczegółowe informacje u ks. Norberta.

Pełna treść ogłoszeń na stronie www.parafiamichalowice.pl.

Z naszej wspólnoty parafialnej odeszła

ś.p. Kazimiera Sieńko

Wieczne odpoczywanie racz Jej dać Panie...

Parafia p.w. Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski, erygowana w 1949 roku.

Adres: 32-091 Michałowice, ul. Jana Pawła II, 2. Tel. +48 12 388 50 08; www.parafiamichalowice.pl

Kancelaria czynna we wtorki i piątki po wieczornej Mszy św. za wyjątkiem świąt i 1. Piątku miesiąca.